

[Finansministeren.]

skal da ikke fremme lagerophobningen. Det er ikke dér, interessen ligger, og dér burde hr. Alfred Bøgh tilslutte sig mine synspunkter, men så sige: ja vel, men nu har vi disse afskrivningsregler, og så kan det være svært at komme af med dem. Jeg forstod hr. Antonsen sådan, at det var nærmest hans synspunkt, at det var dér, problemet lå.

Det er altså ikke andre kræfter, som har bevæget finansministeren til at komme med disse forslag, men det er de egne indre kræfter, om man så må sige.

Må jeg så komme med en teknisk bemærkning. Hr. Alfred Bøgh talte om varer i rum sø. Nu er jeg jo ikke tekniker, heller ikke på dette område, men jeg har altid haft den opfattelse, at varelagerreglerne var sådan, at også det, der hed „flydende“ varer, i og for sig kunne regnes med i lagerbeholdningerne, når man lavede sine regnskaber. Hr. Alfred Bøgh er måske lige så lidt tekniker på dette vareområde, som jeg er, og jeg mener altså, at varer i rum sø er med i lagerbeholdninger. Så den var ikke så god!

Nå, så var der spørgsmålet, som hr. Haunstrup Clemmensen vendte tilbage til, hvorfor vi kommer med nye forslag. Jeg kan da godt røbe hvorfor. Fordi disse forslag var fremsat af mig under skattereforandrøftelserne i udvalget. Jeg tilbød i udvalget at gå denne vej, og derfor havde jeg den opfattelse, at selv om vi ikke var forpligtet til det, efter at disse forhandlinger var brudt sammen — for det var vi naturligvis ikke, vi var ikke forpligtet til at komme med dem igen — så kunne vi også bagefter komme med det. Det er altså den politiske forklaring på — foruden den saglige, som jeg har givet udtryk for — hvorfor vi kom med disse nye ændringsforslag.

Det er jo ikke rigtigt, at ingen sparer noget i skat ved, at vi har disse regler. Hvorfor pokker skulle de ellers være så rasende over, at disse regler bliver ophævet? Det kunne jeg godt lide at få en forklaring på...

Formanden: Jeg vil ikke gribe ind over for så små eder, men jeg har bemærket den.

Finansministeren (Grünbaum): Jeg siger undskyld.

Må jeg så også til det, hr. Haunstrup

Clemmensen sagde om, at der var ingen, der ville tage et rentetab, fordi man havde disse lagernedskrivningsregler, sige, at det er jo slet ikke rigtigt. Med det skattesystem, vi har, har man jo i adskillige tilfælde kunnet spare 100 pct. af indtægtsstigningen. Det er jo marginalskatten, der gør, at disse regler er blevet udnyttet i det omfang, de er, og derfor har de haft den virkning.

Og så endelig hr. Antonsons henvisning til Thorkil Kristensen. Ja, nu sætter jeg jo stor pris på Thorkil Kristensen, meget stor, ligesom de fleste andre mennesker jo gør. Han var et meget dygtigt og meget behageligt menneske, men der er en ting, man ikke må glemme, når hr. Antonsen roser den tids politik for, at den førte til et rentefald.

Hr. Antonsen, som endda har en høj stilling inden for dansk industri, siger, at hvis vi kunne føre den samme politik, ville det få tilslutning fra hr. Antonsen og hans parti. Ja, jeg vil som sagt nødig kritisere hr. Thorkil Kristensen herfra, men nogen hemmelighed er det vel ikke, at vi var nogle stykker, der ikke var enige i den politik, som blev ført dengang, og som jo ganske rigtigt førte til en ret god situation med hensyn til renten, men som på den anden side betød, at vi her i landet havde en gennemsnitlig arbejdsløshed på 10-12-15 pct. om året. Rentefald kan være godt, men fuld beskæftigelse er bedre, og derfor synes jeg også, at hr. Antonsen skulle være med i den politik, som regeringen her søger gennemført også under bevarelse af fuld beskæftigelse.

Endelig vil jeg til sidst til hr. Arthur Jacobsen, som spurgte, om jeg ville være velvillig over for spørgsmålene vedrørende afkortelse af afskrivningsperioden for landbrugsbygninger, butiks- og lagerlokaler osv., sige, at det er jo et spørgsmål, der for så vidt ikke vedkommer ministeren, eftersom det er ligningsrådets opgave at se på disse ting og fastsætte disse regler. Men jeg vil gerne være med til at se på det, når vi alligevel skal tage bygningsafskrivningerne op.

(Kort bemærkning).

Antonsen: Jeg var helt forberedt på ministerens bemærkning, derfor havde jeg fundet et meget gammelt eksemplar af Statistisk Årbog frem.

Hr. finansminister, forholdet var jo det,